

ԵՐԿՈՒԵԱՐԹԻ, 11 ՅՈՒՆԻՍ, 2012

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, ԿՈՒՐ Ինձ իմաստութիւն զբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. Ի Հար խորհրդոց, Ի բանից եւ Ի գործոց փրկեալս զիս. եւ ողորմեալ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 110:1-7

ՏԻՐՈՋ ՕԾԵԱԼ ԹԱԳԱԽՈՐԸ

Տէրը ըսաւ իմ Կիրոջս.– *«Աջ կողմս նստէ, մինչեւ որ ես թշնամիներդ ոտքերուդ տակ դնեմ իբրեւ պատուանդան»:*

Տէրը թող քու թագաւորական իշխանութիւնդ տարածէ Սիոնէն սկսեալ, եւ դուն տիրէ՝ քեզ շրջապատող թշնամիներուդ վրայ:

Այն օրը որ զօրութիւնդ ցոյց պիտի տաս քու փառաւոր սրբութեամբդ, ժողովուրդդ յօժարական քեզի հետ պիտի ըլլայ:

Տէրը կ'ըսէ.– *«Արշալոյսը դեռ չբացուած՝ ես քեզ ծնայ ցօղի պէս»:*

Տէրը երդումով՝ անդառնալի խոստում տուաւ, ըսելով.–

«Դուն յաւիտեան քահանայ ես,

շարունակողը Մելքիսեդեկի քահանայութեան»:

Տէրը քու կողքիդ է:

Երբ իր բարկութեան օրը գայ՝ պիտի խորտակէ թագաւորները,

դատաստանի պիտի ենթարկէ ազգերը,

դիակներով պիտի լեցնէ անոնց երկիրները,

եւ պիտի ճկմէ անոնց գլուխ կանգնողները ամբողջ աշխարհի տարածքին:

Իսկ իմ տէր թագաւորս Տիրոջ ճամբով պիտի երթայ, անոր գետակէն խմելով.

այդ պատճառով ալ բարձրաճակատ պիտի մնայ:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՂՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, Կուր աշխատիս խաղաղութիւն:

Եւ հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա,

Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ԱՂՈԹՔ

Միածին Որդի, անժամանակ եւ անեղ,

դուն՝ բոլորին Արարիչը, որ հաճեցար մարդ դառնալ,

դաստիարակէ մեր խակ միտքը, սորվեցուր մեզի քու հրամաններուդ համաձայն ապրիլ,

քու աստուածային հեղութեամբդ եւ քու մեծ եւ անբացատրելի գթութեամբդ՝

թող միշտ մեզի մօտիկ մնան քու շնորհքիդ պահպանիչ զօւշացումները,

եւ շնորհէ որ մեր բոլոր գործերը իրենց աւարտին հասցնենք

քու կամքիդ համաձայն եւ քու փառքիդ համար:

Փառաւորելով քու մեծ Տէրութիւնդ, Հօրը եւ Սուրբ Հոգիին հետ միասին

այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԺ
ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՏԹԷՈՍԻ
Գլխ. 22:33-46

ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՅԸ (22:23-33)

Քահանաները ձախողեցան իրենց փորձին մեջ ծուղկը ձգելու Քրիստոսը, նոյնպես Փարիսեցիներն ու Հերովդեսականները, հիմա կարգը հասած էր Սաղոկեցիներուն, որոնք իրենք եւս կրօնական խմբակ էին, սակայն ճանչցուած իբրեւ աղանդ, որովհետեւ չէին հաւաքար.

.- Հրեշտակներու գոյութեան,

.- Մեռելներու յարութեան եւ հոգիներու անմահութեան, որպէսզի անյագօրէն մեղք գործէին:

Ասոնք եւս փարիսեցիներուն նման Յիսուսի մօտեցան կեղծաւորութեամբ ու նենգութեամբ, որովհետեւ յանդգնութեամբ մօտենալ կը նկատուէր լիբր ու անամօթ եւ անմիտ: Փոխանակ յարութեան մասին ուղղակի հարցնելու կը մէջբերեն Մովսէսի րուած Օրէնքը (Բ Օր 25.5): Բայց Քրիստոս ուղղակի կը պատասխանէ անոնց հարցումին, եւ զանոնք մոլորեալ կը կոչէ երկու պարճառով.-

1. Որովհետեւ Սուրբ Գիրքերը չեն հասկցած, եթէ հասկցած ըլլային, ապա յարութեան մասին կը գիտնային:

2. Աստուծոյ զօրութիւնը չեն հասկցած, որովհետեւ Աստուած նաեւ կարող է մեռելներուն յարութիւն տալու: Եթէ երբեք չգոյէն գոյի կը վերածէ, ապա ուրեմն կրնայ նաեւ մեռելը կենդանացնել: Տակաւին, Աստուծոյ զօրութեան ծանօթ չեն, որովհետեւ Աստուած Աբրահամին, Իսահակին ու Յակոբին Աստուածն է: Այսինքն անոնք կենդանի են եւ ոչ թէ մեռած: Այլապէս պիտի ըսուէր «Ես Աբրահամին, Իսահակին ու Յակոբին Աստուածն էին», բայց կ'ըսէ «Աստուած եմ», ուրեմն անոնք կենդանի են եւ ոչ թէ մեռած:

Աստուածաշունչը քարքեր առիթներով կը խօսի յարութեան մասին: Յօրը գիտցաւ (19.26), Եզեկիէլը տեսաւ (37 գլխ), Դանիէլը խօսեցաւ (12.2), Քրիստոս յարութիւն առաւ սուրբ Գիրքերուն համաձայն պիտի ըսէ Պօղոս Առաքեալ (Ա Կորն 15.3):

Յարութեան ժամանակ ամուսնութեան կարիքը չկայ, որովհետեւ ամուսնութիւնը յարուցէ երկրաւոր իմաստով, որպէսզի մարդկային ցեղը չմեռնի, իսկ երկինքի մէջ, որովհետեւ մահ գոյութիւն չունի, ուստի ամուսնութեան ալ կարիքը չկայ:

Կ'ըսուի թէ այսպիսի օրինակ մը եղած չէր, այլ իրենք շինծու բան մը կը ներկայացնեն: Թէպէտ Տօբիթի գիրքին մէջ կը հանդիպինք նմանօրինակ դրուագի մը, սակայն այդ պարագան քարքեր է, անոնք եղբայրներ չէին: Թէեւ Մովսէս օրէնք հաստատած էր, բայց ոչ եօթի համար: Տրամաբանականօրէն, երբ արդէն երկուքը մեռնին, ալ ով կը մնա՞նք երրորդի մասին: Ընդհակառակը այդ պարագային արդէն կ'ինքն կը նկատուէր որպէս ամուսն:

Ի վերջոյ, կիրքերն ու ցանկութիւնները գերեզմանին մէջ կը թաղուին, որպէսզի յարութեան ժամանակ հրեշտակներու պէս ըլլան փառաւորեալ:

Անոնք որոնք քրիստոսեանք եւ հպարտութեամբ լեցուած են ճշմարտութիւնը լսելով կը հեռանան: Իսկ անոնք որոնք խոնարհութեամբ լեցուած են ճշմարտութիւնը լսելով կը զարմանան եւ մեծ շնորհքներու կ'արժանանան:

ՄԵԾԱԳՈՅՆ ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԸ (22:34-40)

Հեաքքորականօրէն փորձութիւնները երեւ երեւի կու գան: Մեծագոյն եւ կարեւորագոյն պատուիրանը զԱստուած սիրելն է: ԶԱստուած սիրել ամբողջ սրտով, միտքով, հոգիով եւ զօրութեամբ: ԶԱստուած սիրել կը նշանակէ ամբողջովին Աստուծոյ հնազանդիլ: Իսկ երկրորդը ասոր նման սիրել նմանը: Խորքին մէջ այս երկու պատուիրանները գիրար լրացնող եւ մէկը միւսով պայմանաւորուած է: Կարելի չէ միայն զԱստուած սիրել առանց մարդը սիրելու, ինչպէս նաեւ կարելի չէ մարդը սիրել առանց զԱստուած սիրելու:

ՈՐՈՒՄ ՈՐԴԻՆ Է ՔՐԻՍՏՈՍ (22:41-46)

Ինչպէս անցեալին, այսօր ալ շարքերու միտքը կը փառնէ հետեւեալ հարցումը. «Ո՞վ է Յիսուս»: Քրիստոս այս անգամ ինք հարցում կը հարցնէ, թէ ինչ գիտեն Մեսիայի մասին: Հրեաները կը հաւաքային, որ Մեսիան Դաւիթի սերունդէն պիտի գար, անոր համար կը կոչէին՝ Դաւիթի Որդի:

Քրիստոս, սակայն, այսպէս կ'ուզէ ցոյց տալ, թէ նախ Դաւիթ Ս. Հոգիէն ներշնչուած կը գրէր Սաղմոսի այս տողերը, եւ Մեսիան կը ճանչնայ իբրեւ Տէր: Իսկ Պօղոս Առաքեալ կ'ըսէ. «Եթէ մէկը Աստուծոյ Հոգիէն մղուած կը խօսի՝ չի կրնար "նգովեալ ըլլայ Յիսուսը ըսել"»:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ բո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
Եւ ողորմեա՛ բո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: